

CITATION

Kaya, Naciye. Book review: " Ahmet Bedir, The lost Innocence: Last Century's Turkish Intellectuals' overview of the Qur'an, 2012. 414 p." *Journal of Faculty of Theology of Bozok University*. 5,5 (2014/5), pp. 161-167.

Kitap Tanıtımı:

**Ahmet Bedir, Yitik Masumiyet: Son Asır
Türk Aydınının Kur'ân'a Bakışı, Altın
Post Yayıncılık, Balıkesir, 2012, 414 s.**

Naciye KAYA

Araş. Gör. Bozok Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Bu yazı ile tanıtmaya çalışacağımız eser, 2011- 2014 yılları arasında Bozok Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı olarak görev yapan ve halen Harran Üniversitesi öğ-

retim üyesi olan Prof. Dr. Ahmet Bedir'e aittir. Yazarın "Yitik Masumiyet" isimli kitabından başka, " Gerçeğin Doğuşu- Alevi Kur'ân Tefsiri", "Tevhidin Yurdu- Kur'ân-ı Kerim Atlası" isimli eserleri de bulunmaktadır. *Yitik Masumiyet* adlı bu kitap beyanların en güzeli ve en etkileyicisi olan Kur'ân-ı Kerim ile alakalıdır. Yazımızın başında konu ile alakalı bir giriş yapmamız beklenebilir. Ancak biz bu giriş yazısını Kur'ân-ı Kerim'i mükemmel bir anlatımla ifade eden ve onunla ilgili yazılmış en güzel şiirlerden biri olan "Kitabullah" şiirini paylaşarak yapmak istiyoruz. Şiir, İsmail Safa'ya aittir. Şöyle ki:

Bir şâhika bâlâsına inseydi Kitâb'ın

Ey Kâhir-i Mübdi',

Eylerdi serâpâ cebeli havf-i itâbın

Hâşî, mütessadi'...

Yâ Rab, ne müessir, ne selâsetli beyandır,

Kevserleri mi Cennet'in pür-galeyandır?

Emvât kuyâm eylemede mâ-haşera'llah,

Gayyâ-yü gazûb âteş-i duzehde ıyandır.

Kur'ân ola hâl û harekâtında delilin,

Ahkâmına gafil beşer, ahkâmına râm ol!..

Fermân-ı hakikattir o, düstur-ı Celîl'in,

Fermânına râm ol da, zafer-yâb-ı merâm ol!

Ahkâmı: siyâset, hikemiyât, edebiyât,

KAYNAKÇA

Kaya, Naciye. "Ahmet Bedir, Yitik Masumiyet- Son Asır Türk Aydınının Kur'ân'a Bakışı, Altın Post Yayıncılık, Balıkesir, 2012, 414 s." *Bozok Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dergisi*. 5,5 (2014/5), ss. 161-167.

Enva'-i meziyyât,
Âyât-ı güzîninde eder cümle resâil
Telkîn-i fezâil.
Her sûrede sâzende-nevâ'dır per-i Cibril,
Her yaprağına dense sezâdır per-i Cibril;
Her satırına bir mukûle-i çeşm-i surûşân,
Her noktasına kurre-i Peygamber-i zî-şân.
Sâyende azaldı zulûmât-ı beşeriyet,
Benzer mi furûgun sönük envârına bedrin?
Câiz sana dense güneşi Leyle-i Kadr'in,
Ey nûr-ı hidâyet!
Ey hutbe-i kudsiyye, eyâ nâziletü'l-Arş,
Tâ sûr-ı nüzûlünle ziyâdâr-ı Muhammed!
Ey, nûr-ı nümâ-yi dil-i bîdar-ı Muhammed,
Ey, safhası âyîne-i didar-ı Muhammed,
Ey nağme-i lâhût,
Âlem sana mebhût!..⁰¹

162

Kitabın alt başlığında da ifade edildiği gibi bu kitapta son asırda yaşamış olan Türk aydınlarının Kur'an'a karşı olan bakışı irdelenmiştir. Kitap, içindkiler (s. I), önsöz (s. III) ve giriş (s. 1) başlıkları ile başlamış olup daha sonra I-IV. bölümler (s. 21-313), sonuç (s. 319) ile devam etmiş ve ek-1 (s. 331), indeks (s. 353) ve kaynakça (s.393)

01. Paylaştığımız bu şiir ve şairi ile ilgili daha fazla bilgi için bkz.: Halil İbrahim Şener, «İsmail Safa ve Kitabullah Şiiri -I», *Fidan Dergisi*, 2, (İzmir : 1992), ss. 39-41. / «İsmail Safa ve Kitabullah Şiiri -II», *Fidan Dergisi*, 3-4, (İzmir: 1992), ss. 56-62.

ile sona ermiştir. Ayrıca her bölümün sonunda "Özetleyen Cümleler" başlığı altında o bölümle ilgili önemli detaylar tekrar vurgulanmıştır.

Yazar, Önsöz kısmında, Kur'an-ı Kerim'e olan ilgiden bahsetmiş ve şu ifadeleri kullanmıştır: "O, sefere çıkan ordunun direklerine teberruken takılırken, çeyiz sandığının sadefine yerleştirilirken, odanın en üst köşesine gümüşten süslü kılaptanıyla asılırken, en asgari seviyede bile açıkça kendini hissettirmektedir."

Devam eden cümlelerde yazar, Kur'an söz konusu ise tarafsız olmak mümkün değildir diyor. Buna rağmen de lehte ve aleyhte fikir beyan edenlerin tespiti ve değerlendirilmesi hususunda objektif olmaya gayret ettiğini ifade ediyor. Yine Önsöz kısmında çalışmanın ana malzemesinin ne olduğu da şu sözlerle ifade edilmiştir: "Çalışmanın ana malzemesini. Tanzimat'tan bu yana hayatta olmayan Türk aydınlarının, Kur'an'ın belli başlı konuları hakkında beyan ettikleri eleştirilerden, takdirlerden oluşan fikirlerden meydana gelmiştir." Yazar, yapmış olduğu bu çalışmanın gayesini de bizlerle paylaşmıştır: "İşte biz, hem geçmiş asırdaki aydınımızın Kur'an'a dair fikirlerini dile getirdiği orijinal eserlerini ortaya çıkarmak, hem de, Kur'an ve onun tesis ettiği düşünce adına ileri sürülen fikirlerden oluşan bir düşünce eksenini tespit etmek gayesi ile bu çalışmayı hazırladık." Yazar, eserinde ismi geçen ve görüşlerinden bahsettiği Türk aydınlarını, fikirleri isnat ederken karmaşayı önlemek için sınıflandırma yoluna gitmiştir. Önsöz'de şu şekilde ifade edilir :

“Aydınlardan her yönüyle tasvip ettiklerimizi “muhafazakâr aydın”, İslamiyet karşısında tavrını net olarak ortaya koymayanları “aradaki aydın”, İslamî düşüncenin karşındakileri de “öteki aydın” ifadesiyle nitelendireceğiz.”

Giriş kısmında, yazar, bu kitapla birlikte iki şeyi müşahede etme imkânı bulacağımızdan bahseder. Bunlardan ilki aydınımızın, azamet ve şanı karşısında dağları dahi eritecek kudrete sahip Kur'ân'dan ne kadar etkilendiğini görebilmektir. Diğeri ise, Kur'ân'ı anlamadan, ona karşı saygıda kusur edenlerin talihsizliğini müşahede etmektir.

Ayrıca yazar, hazırlamış olduğu bu çalışmada iki metot takip edeceğini söyler. Kullanılan bu metotların birisi vasıflama (tanımlama) diğeri ise karşılaştırmadır. Yazar, çalışmanın hedefi ile ilgili bilgi verdiği kısımda, hedefinin Batı'da aydınlanma düşüncesinin ortaya çıkmasından sonra, Tanzimat'tan günümüze kadar olan devrede, entelektüelimizin, Türk milletinin dini inançlarının temeli olan Kur'ân karşısındaki durumunu görmek ve ortaya çıkan değişik söylem ve yaklaşımlar arasındaki düşünce bağlantılarını ortaya koymak olarak ifade eder. Takip eden cümlelerde ise Mevlânâ'nın şu sözüne de yer verilmiştir “Can, tecrübelerle sabittir ki haberdar olmaktan ibarettir. Kim daha fazla haberdarsa, daha fazla canlıdır.”

Yazar, aydın ve entelektüel kelimelerinin tanımını yaptıktan sonra Türk aydınının durumu sorgulanmıştır. Daha sonra Cemil Meriç'in Türk aydınının durumunu değerlendirdiği şu sözlerine yer verilmiştir: “Zavallı Türk aydını... Batılı dostları alınmasınlar diye hazi-

nelerini gizlemeye çalışır. Sonra unuttur hazineleri olduğunu. Düşman putlarını takdis eder, hayranlıklarını benimser. Dev papağanlaşır.”

1.Bölüm, *Osmanlı'da Cumhuriyet Döneminde Entelektüel Gelişme Ve Değişimin Tarihi* başlığını taşır.

Yazar, bu bölümde aydınlanma hareketinin tarihi gelişimi ile bilgiler vermiştir. Bu hareketin Osmanlı'nın zayıf dönemine denk geldiği için büyük etki yaptığı, oluşturulan kültür şoku ile münevverimizin idrakinin alt üst edildiği ve kendi değerlerini tamamen yok sayacak duruma geldiği ifade edilmiştir. Ayrıca yazar, Kur'ân ile pozitif ilimler arasında bir zıtlık bulunduğu fikrinin Aydınlanma Çağı ürünü olduğunun söylenebileceğini ifade etmiştir. Aydınlanma fikrinin bizdeki önderlerinin sırasıyla Şinasî, Münif Paşa, Ali Suavî, Namık Kemal, Ahmet Midhat ve Şemseddin Günaltay olduğu bilgisi verilmiştir. İlerleyen sayfalarda yazar, Tanzimat ve tarihi gelişimi, bize, toplumumuza olan etkileri ile ilgili de bilgiler vermiştir.

Yazar Tanzimat'la gelen güzel değişikliklerin yanında büyük sarsıntıların da var olduğunu ifade eder. En büyük sarsıntının Türk aydınının inançlarında yaşandığını, en mukaddes aile hayatının bile bu sarsıntıdan nasiplendiğini vurgular. Hatta öyle ki İslamiyet'in, geri kalmışlığın bir sembolü olarak görülmeye bile başlandığı ifade edilir. İşte yazar tam burada bu durumu şu sözlerle ifade eder: “Fakat aydınımız şunu anlayamadı veya anlamak istemedi. İslamiyet eğer bugün Türkiye'de bir 'gericilik' amili olarak görülüyorsa, bunun sebebi, İslamiyet'in bizzat kendisi değil,

insanların onu ele alış ve anlayış tarzıdır.” Yazar bu bölümün sonunda, aydınlarımızın din anlayışlarını etkileyen Batı kaynaklı fikirlerin her birini ayrı başlıklar altında ifade etmiştir. İfade edilen bu batı kaynaklı fikirler şunlardır: pozitivism, varoluşçuluk, materyalizm, oryantalizm. Bu akımlardan en çok oryantalizm üzerinde durulmuş ve irdelenmiştir.

2. Bölüm de *Kur’ân’a Saygı Ve Sataşma Bağlamında Türk Aydını* başlığını taşır.

Kitabın bu bölümünde yazar, Kur’ân’ı gerektiği gibi anlama konusunda problemlerin her asırda var olduğunu söylemiştir. Yazar, Kur’ân’ı hayatın ruhunda fıskıran ilahî maksadın ortaya konuluşudur diye tarif eder. Bu ilahî maksadın sırrına erememiş, Kur’ân’ı anlamada problem yaşamış kişileri bütün eserlerini göz önüne alarak ve diğerleriyle karşılaştırmalar yaparak ele aldığı vurgular.

Yazar, şiirlerde Kur’ân’a sataşmaya ilk örnek olarak Tefvik Fikret’i göstermiştir. Tefvik Fikret’i dinsizlik uğruna rehber edinenlerden birinin de Şukûfe Nihal olduğu bilgisi verilmiştir. Kur’ân’a şiirle sataşan diğer isimler ise Neyzen Tefvik ve Orhan Seyfi Orhon olarak ifade edilmiştir. Yazar, öteki aydın tiplerinin ve aradaki aydın tiplerinin, ya Kur’ân’a sataşır ifadeler sarf ettiklerini, ya O’nu kısmen inkâr etmeye götürücü beyanlarda bulduklarını, ya da tamamen inkâr ettiklerini belirtmiştir. Hatta yazar bu tiplerin en şiddetlisinden en hafifine doğru da bir isim sıralaması yapmıştır. Sıralama şöyledir: Beşir Fuat, Baha Tefvik, Turan Dursun, Aziz

Nesin, Tefvik Fikret, Abdullah Cevdet, Kılıçzâde Hakkı, Hüseyin Cahit, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Reşat Nuri Güntekin, Sait Faik Abasıyanık, Kemal Tahir, Celal Nuri, Cemil Sena, Neyzen Tefvik, Orhan Seyfi Orhon, Halide Edip Adivar, Memduh Şevket Esendal. Yazar, daha sonra Kur’ân’a saygı duyanlar başlığı ile roman ve öykülerinde Kur’ân’a yer veren isimlerden bahsetmiştir. Burada zikredilen isimler ise şunlardır: Ömer Seyfettin, Ahmet Hikmet, Filibeli Ahmed Hilmi, Osman Yüksel, Peyami Safa, Tarık Buğra, Midhat Cemal Kuntay, Refik Halit Karay, Nurettin Topçu.

Yazar, Kur’ânla evini süsleyenler alt başlığı altında ise önemine binaen Mustafa Kemal Atatürk’ün Selanik’teki evini örnek olarak seçtiğini söylemiştir. Bu evdeki yatak odasının içindeki demir karyolanın başucundaki duvarda, gümüş kılıptanlı, kırmızı atlas cüz kâsesi içerisinde bir Kur’ân-ı Kerim ve bir levha asılı olduğu ifade edilmiştir. Levhada Fetih suresinin ilk ayetinin yazılı olduğu da verilen bilgiler arasındadır. Bu bölüm de yine özetleyen cümleler başlığı ile sona ermiştir.

3. Bölüm, *Kur’ân’ı Dünya Hayatı İçin Yeterli Görenler Ve Yeterli Görmeyenler, Tartışılan Konular* başlığını taşır.

Yazar, bu bölümde Yeterli Görenler Ve Üzerinde Durdukları Kur’ân Konuları başlığı altında eserlerini inceleyerek fikirlerini paylaştığı aydınlardan örnekler vermiştir. Bunlardan M. Akif’in şu mısraları zikredilmiştir:

“Yedi yüz yıllık bu eserlerle hâlâ,
İhtiyacâtını kâbil mi telafi asla!

Doğrudan doğruya Kur'an'dan alıp ilhamı,

Asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı.”

Yazar, Ziya Gökalp'in de görüşlerine yer vermiştir. Ziya Gökalp ile ilgili kitapta şu sözlere rastlamak mümkündür: “Bu arada, Gökalp hakkında hep iyimser olmaya çalıştıksa da, onun bir kısım beyanları, Kur'an'a zıt bir çizgide olduğunu ele vermektedir...” Kur'an ve rönesansımız başlığı altında ise bu ifadenin mimarının Nurettin Topçu olduğu bilgisine yer verilmiştir.

Kur'an'ın yorumunun yapılması konusunda yazar, aydınların birleştiği noktanın günümüz açısından Kur'an'ın yorumunun ona uygun bir şekilde yapılmaması yönünde olduğunu ifade etmiştir. Faiz konusunda ise yazar, faizin tarihçesi ile ilgili bilgiler verdikten sonra, Kur'an'ın faiz yasağı hakkında İslam bilginlerinin kesin ve köklü bir araştırmadan yoksun olduklarını söylemiştir. Bu Bölümde Kur'an'a açık bir şekilde karşı çıkıp inkar edenler hakkında da bilgi verilmiştir. Hüseyin Cahit'in Kur'an'ın evrenselliğini irdelediği, Nazım Hikmet'in üniversitede okurken sonradan görüş değiştirip dinden soğuduğu ve inkâra düştüğü, Abdullah Cevdet'in dindar bir ailenin çocuğu iken giderek bu duygularının zayıfladığı, Tevfik Fikret'in bu konudaki görüşlerinin zikzaklar çizdiği, Turan Dursun'un daha önceden hocalık, müftülük yapıp sonradan Kur'an'ı inkâr ettiği bilgilerine bu bölümde ulaşmak mümkündür. Ayrıca yazar, vasiyetinde, cenaze nama-

zının kılınmamasını isteyen Aziz Nesin ile Yakup Kadri'nin bu bakımdan aynı dünya görüşünü paylaştığının açıkça ifade edilebileceğini söylemiştir.

4. Bölüm, *Kur'an'ın Türkçeleştirilmesi Talepleri ve Dini Reformlar Çerçevesinde Kur'an Özeti Projesi* başlığını taşır.

Yazar, bölümün girişinde öncelikle tercüme konusunda bilgiler vermiş hatta bunu bir tablo kullanarak açıklama yoluna gitmiştir. Tercüme hakkında bilgiler verildikten sonra, tercümede anlam kaybının kaçınılmaz olduğu ifade edilmiştir. Ortaya çıkan bu sonuç örneklerle gösterilmiştir. Ayrıca, M. Akif'e Kur'an tercümesi yaptırılmak istendiği, Akif'in bunu kabul etmediği ancak tefsir yapar mısınız deyince evet dediği, tefsir bittikten sonra ise kendisinin bir din âlimi olmadığını düşünerek teslim etmediği, kitapta verilen bilgiler arasındadır. Kitapta Cemil Meriç'in şu sözlerine de yer verilmiştir: “ Kur'an yalnız lafzıyla değil, şiiri ile ruhiyle bir bütündür, bir dilden bir dile geçerken şiiriyeti, musikisi de ölür. Kelebeğin bir avuç toz olması gibidir kutsal tercüme... çeşitli nüansları olan bir dildir Kur'an'ın dili.” Yazar burada C. Meriç'in Kur'an'ın tefsirinin yahut tefsiri bir tercümesinin yapılmasını istediğini söyler. Kur'an'ın tercümesinin tefsir ile birlikte yapılmasını isteyen Elmalılı Hamdi Yazır ve Mehmet Akif gibi isimler de zikredilmiştir. Kur'an'ı tercüme ve Türkçeleştirme konusunda yazarın verdiği şu bilgiler ilginçtir: “Kur'an'daki sure isimlerini dahi Türkçe'ye çevirmekle, isimleri çevirme garabetine girilmiştir. ‘Bakara Suresi’ne ‘İnek Suresi’, ‘Ankebut Suresi’ne ‘Örümcek Suresi’

gibi.” Ayrıca yazarın kullanmış olduğu şu ifadeleri de dikkat çekicidir: “ Bizim dilimiz 12 asırdan beri Kur’ân’a hala yakışmıyor mu ki, tercümesiyle Kur’ân okumaya itiliyoruz?” Bölümün devam eden cümlelerinde, kendisi ne bir İslam düşünürü ne bir din âlimi olmadığı halde dini reform çerçevesinde Kur’ân’ın özet projesi fikrini ileri süren Osman Nuri Çerman’dan bahsedilmiştir. Yazar Çerman’la ilgili şu sözleri de söylemiştir: “Çerman, bu şekilde bir Kur’ân özet projesini pişkinlikle ileri sürdüğü gibi bir de ‘özet ibadet’ projesi de sunmaktadır.” Yazar, bölümün özetleyen cümlelerinde Osman Nuri Çerman ideolojisinin, Cumhuriyet’i kuran Mustafa Kemal Atatürk’ün ideolojisi olmadığını da ifade etmiştir.

166

Sonuç bölümünde iki alt başlık bulunur. Bunlar: Yargı ve Öneriler’dir. Sonuç bölümüne, yazar, “aydın olmak için önce insan olmak gerekmektedir.” cümlesiyle başlamıştır. Ardından, Batı’yı takip etmedeki sıkıntımızın, seçmeci bir zihniyetle değil de taklitçi bir zihniyetle bunu yapmak olduğu ifade edilmiştir. Yargı başlığı altında ise aydınımıza karşı bir eleştiri vardır. Yazar, aydınımızın hem ahlaken hem de ilmen düşük profilini olduğunu söyler. Örnek alınması gereken bir aydın olarak da Cemil Meriç’i göstermiştir. Kur’an hakkında yapılan eleştirilerin yersiz olduğu ve sebebinin de oryantalistler olduğu ifade edilmiştir. Öneriler başlığı altında ise yazarın şu tespiti çok önemlidir: “ Dine karşı duyarsız olmanın Türkiye’ye mahsus şartlarından biri olması, dini boşlukları olan bir aydın zümrenin oluşmasını netice vermiştir ki bu düzeltilmelidir.”

Bu cümlenin ardından yazar, bir anti oryantalist ve anti materyalist soy kültüğü vermiştir. Kur’ân’ın anlamlarını, kalemlerin yazmakla tüketemeyeceğini vurgulayan yazar, ikinci bir öneri olarak da aydınımızın, Kur’ân’ın apaçık yorumlanmış ayetleri üzerinde değil de, henüz yorumu tam yapılmamış ayetleri üzerinde fikir beyan etmelerinin daha isabetli olacağını söylemiştir.

Ek-1 bölümünde ise eserlerde isimleri geçen, eserleri zikredilen, araştırmada fikirleri esas alınan, tam 72 adet isim zikredilmiştir. Bahsedilen 61 ismin kısaca hayatı ve eserleri ile ilgili bilgiler verilmiştir. Ayrıca tanıtım cümlelerinin sonuna kişilerin muhafazakâr aydın mı, aradaki aydın mı, yoksa öteki aydın mı, olduğu ile ilgili bilgi de eklenmiştir. Geriye kalan diğer 11 aydının ise sadece isimleri zikredilmiştir.

Kitap ve bölümleri hakkında bilgiler vermeye çalıştık. Şimdi de kitapta gördüğümüz bir takım eksiklikleri ifade etmek istiyoruz. Öncelikle kitabın iyi bir düzeltmeden geçmediğini söylemek gerekir. Kullanılan transkripsiyon harflerinin çoğu çıkmamış veya yerine başka bir karakter konularak yazılmış. (s. 82, 138, 165 gibi). Çoğu cümlede kelimeler gereksiz bir biçimde (-) işareti ile bölünmüştür. (s.26 za-man gibi). Bölüm sonlarına veya her başlığın ardından konulan “özetleyen cümleler” kısmı her bölümde yer almaz. (s. 270). Ayrıca yine bu başlık içindeki bilgilerin çoğu, bölümün içinde yer alan cümlelerle birebir aynıdır. İncelediğimiz eserin giriş kısmında Ek-2’den bahsedilir ancak böyle bir başlık ne içindekiler kısmında ne de bölümün sonunda yer almaz. (s.

Kitap Tanıtımı:

Ahmet Bedir, Yitik Masumiyet- Son Asır Türk Aydınını Kur'ân'a Bakışı, Altın Post Yayıncılık, Balıkesir, 2012, 414 s.

2, s. 5). “Kur'ân'la evini süsleyenler” başlığı altında (Bkz. Resim 1) ibaresi konulmuş ama kitabın içinde böyle bir resme rastlanmamıştır. (s. 124). Ancak, Ek-2 ve resimler kısmı kitabın diğer baskılarına eklenmiştir.

“Yitik Masumiyet” isimli bu kitap, okuyucusuna geçmişe ait olayları irdelemede başka bir pencere açmaktadır. Kitap, Batı'da başlayan aydınlanma sürecinin, Tanzimat'la birlikte, aydınımızı nasıl etkilediği, onların fikirlerinde ne gibi değişiklikler oluşturduğu, en önemlisi de Kur'ân'a karşı tutumlarının ne olduğu ile ilgili önemli bilgiler vermektedir. Kitabın ismi de eserde anlatılmak istenen konuyla güzel bir uyum içindedir. Ancak yazar, kitabının isminin aksine ümidini kaybetmemiş olacak ki eserinin sonunda yeni bir uyanıştan bahseder. Bu da zihinlerde, Yitirilen Masumiyet'in yeniden bulunacağı fikrini canlandırır. Özellikle İmam Hatip Liselerinde ilgi gören eser, bazı üniversitelerin İlahiyat Fakültelerinde, lisans ve lisansüstü öğrencilerine ders kitabı olarak da okutulmaktadır. Son olarak, tanıtmaya çalıştığımız bu kitap, Kur'ân'la bir nebze olsun ilgisi bulunan kişilerin mutlaka okuması gereken eserler arasında olmalıdır.